

stan po § 491 kaz. z., izrecno vprašal, ali mu je možno resnico dokazati, je morda to, da se je opustil dokaz dobre vere, pripisati pravnemu pouku, ki je izviral od tod, da se je dejanje napačno kvalificiralo. —k.

Izpred upravnega sodišča.

Vodno pravo: Kadar gre za konkurenco med novimi vodopravnimi podjetji, je treba predvsem dognati, ali sta oba projekta s stališča vodnega prava tudi dopustna in izvršljiva, in šele potem gre odločiti o prednosti enega ali drugega izvršljivega projekta zaradi večje narodnogospodarske važnosti. (§§ 56—58 in 71 lit. b vodopravnega zakona za Kranjsko.)

C. kr. upravno sodišče je na pritožbo deželnega odbora kranjskega v Ljubljani proti odločbi c. kr. poljedelskega ministrstva z dne 9. julija 1913, št. 12.590 zaradi vodosilne naprave po glavni ustni razpravi spoznalo z rabsodbo od 17. febru-
arja 1914, št. 1770 za pravo:

Izpodbijana odločba se, ker v zakonu neutemeljena, razvelj-
lja v lja.

Razlogi.

Z rabsodbo od 4. maja 1912, št. 12.427, je c. kr. okrajno gla-
varstvo v Ljubljani temeljem § 71 lit. b vodopravnega zakona za
Kranjsko izreklo, da pristoja projektu deželnega odbora kranjskega
skupno z upravo državnih železnic glede zgradbe trisstopne naprave
ob Savi med Kranjem in Medvodami prednost zaradi pretežne
važnosti za narodno gospodarstvo pred projektom delniške družbe
Leykam-Josefsthal glede zgradbe vodosilne naprave na Savi pri
Medvodah.

Z odločbo z dne 30. avgusta 1912, št. 19.774 je deželna vlada
v Ljubljani to rabsodbo potrdila.

Vsled ministr. rekurza delniške družbe Leykam-Josefsthal je
c. kr. poljedelsko ministrstvo z razpisom od 9. julija 1913, št. 12.590
razveljavilo obe nižji odločbi in spoznalo, da ni zakonite podlage
za izrek temeljem §-a 71 lit. b vodopravnega zakona za Kranjsko.

Poudarja se v razlogih te ministr. odločbe, da se projekt dežel-
nega odbora skupno z upravo državnih železnic da uresničiti le

pod pogojem, ako projektanta pridobita dotične tuje vodne in druge pravice in zlasti tudi pravice pritožujoče se delniške družbe. Zategadelj da je uporabiti določbo § 71 lit. a vodopravnega zakona, ker gre za navzkrižje novega podjetja z že obstoječimi napravami, torej s pravomočno dovoljeno uporabo vode, in da je torej po zmisiu te zakonove določbe treba predvsem zavarovati obstoječe zakonite zahteve in šele potem po možnosti zadovoljiti nove zahteve.

Upravno sodišče je pri svoji odločbi uvaževalo naslednje:

Neutemeljen je ugovor, ki ga naglašča soudeležena delniška družba Leykam-Josefsthal v svojem protispisu, da namreč manjka legitimacije vojvodini Kranjski.

Deželni odbor kranjski je najprvo nastopil sam kot projektant naprave, za katero treba vodopravnega dovoljenja, in pridružila se mu je uprava državnih železnic, ki je pri projektu interesirana tudi s stališča železniškega obrata. Na ta način pa ni med njo in med soudeleženo delniško družbo nastalo nobeno tako pravno razmerje, da bi dežela smela zastopati svoje interese pri projektu edinole v družbi z upravo državnih železnic, bodisi v upravnem ali pa v upravnem postopanju. To torej, da se uprava državnih železnic ni pridružila pravni pritožbi deželnega odbora, ne more biti razlog, da bi se deželi odrekla legitimacija do pritožbe. Ta legitimacija je pa tudi upravičena po vsebini pritožbe, kajti deželni odbor trdi, da je vsled odločbe obeh inštant pridobil pravico do prednosti svojega projekta pred projektom soudeležene delniške družbe Leykam-Josefsthal s stališča narodnogospodarskega pomena, in da se je ta pravica kršila, ker sta se razveljavili ti odločbi, po njegovem mnenju protizakonito.

V stvari sami je upravno sodišče uvaževalo, da se po določbah §-ov 56. do 58. in 71. lit. b kranjskega vodopravnega zakona z dne 15. maja 1872. dež. zak. št. 16, nikakor ne sme tedaj, kadar gre za konkurenco med novimi vodopravnimi podjetji, odločiti najprvo in samostojno o vprašanju, katero izmed obeh podjetij ima večji narodnogospodarski pomen, a ko je dopustnost in izvršljivost teh podjetij sporna s stališča vodnega prava. Kajti to narodno gospodarsko primerjanje se da izvršiti le med dvema izvršljivima projektoma in le v ta namen, da se odloči, katero izmed dveh izvršljivih, a med sabo se izključujočih projektov je dovoliti zaradi večjega narodnogospodarskega pomena. Nasprotni nazor, ki ga zastopata

nižji oblastvi, bi imel nezdržno posledico, da bi se izvršljivemu vodopravnemu projektu postavil nasproti narodnogospodarsko važnejši, toda neizvršljiv projekt, in da bi se na ta način lahko trajno preprečila presoja in dovolitev izvršljivega projekta.

Upravno sodišče je torej moralo popolnoma pritrditi izvajanjem vladnega zastopnika na javni ustni razpravi, ki so izhajali od istega stališča.

Vendar pa je upravno sodišče sklenilo razveljaviti izpodbijano odločbo in sicer zategadelj, ker je izpodbijana odločba po krivici smatrala, da tu ne gre za konkurenco dveh novih podjetij, ampak za konkurenco novega podjetja z že obstoječim podjetjem, iz česar bi moralo slediti, da bi projekt dežele Kranjske, ki ga ministrstvo smatra za novega, ne smel priti več v razpravo napram projektu delniške družbe Leykam-Josefsthal, kateremu ministrstvo pripisuje le pomen premembe obstoječega podjetja, ki bi jo bilo presoditi le z vodnopolijskega stališča. V resnici pa je tudi projekt delniške družbe projekt novega podjetja. Pri njem nam. ne gre samo za boljšo izkoristitev vodne pravice, katero že ima delniška družba, tudi ne gre za izkoristitev te vodne pravice za drugi industrijalni namen ali za izkoristitev, ki bi ne povzročila nobene premembe obstoječih vodopravnih razmer, — marveč gre za podelitev kvantitativno znatnejše vodne pravice, nego jo je imela doslej delniška družba, in tudi gre deloma za krajevno premestitev vodnih naprav napram dose-danjemu stanju. Ne more torej v takem slučaju, ker da je v večji količini izkoristitve, ki naj se podeli, obsežena manjša količina vode, ki je že sedaj družbi na razpolago, biti govora o golem nasprotju med novim podjetjem in med že obstoječo vodno pravico. Marveč sta si oba projekta, kolikor se tiče vprašanja novosti, popolnoma enaka.

Zato bode stvar ministrstva, da zaukaže nižjim oblastvom, naj se o obeh projektih razpravlja s strakama glede izvršljivosti projektov v vseh pogledih, ki pridejo po vodnem pravu v poštev, in bode o tem, kateremu izmed obeh projektov je zaradi večje narodnogospodarske važnosti dati dovoljenje, odločiti le tedaj, ako se pokažeta obadva izvršljiva; odpade pa ta odločba, ako morata biti oba projekta zaradi neizvršljivosti zavrtna, ali ako bo dati privoljenje le enemu izmed njih, ker je le ta sam izvršljiv.

Y.

